

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 44

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 17 ianuarie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
30.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2018 privind modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru aprobarea unor măsuri fiscal-bugetare	2–7
59.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2018 privind modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru aprobarea unor măsuri fiscal-bugetare.....	8
★		
74.	— Decret privind conferirea Ordinului <i>Virtutea Maritimă</i> în grad de <i>Ofițer</i>	8
75.	— Decret privind conferirea Ordinului <i>Virtutea Militară</i> în grad de <i>Cavaler</i>	9
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 665 din 30 octombrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 alin. (1) raportat la art. 64 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală, precum și ale art. 338 din Codul de procedură penală	9–12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
1.502/2018.	— Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind aprobarea sistemelor de sancțiuni pentru măsura 14 — Bunăstarea animalelor — pachet a) — porcine și pachet b) — păsări din Programul Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020 pentru cererile de plată depuse începând cu anul 2018	13–14
50.	— Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind stabilirea procedurii de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și din instituțiile subordonate acestuia, devenite executorii în perioada 1 ianuarie 2019—31 decembrie 2021	14–15
★		
	Rectificări	15

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2018 privind modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru aprobarea unor măsuri fiscal-bugetare**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25 din 29 martie 2018 privind modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru aprobarea unor măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 30 martie 2018, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I, după punctul 1 se introduc șase noi puncte, punctele 11—16, cu următorul cuprins:

„11. **La articolul 25 alineatul (3) litera b), punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:**

«3. cheltuielile reprezentând: cadouri în bani sau în natură, inclusiv tichete cadou oferite salariaților și copiilor minori ai acestora, servicii de sănătate acordate în cazul bolilor profesionale și al accidentelor de muncă până la internarea într-o unitate sanitară, tichete culturale și tichete de creșă acordate de angajator în conformitate cu legislația în vigoare, contravaloarea serviciilor turistice și/sau de tratament, inclusiv transportul, acordate de angajator pentru salariații proprii și membrii lor de familie, precum și contribuția la fondurile de intervenție ale asociațiilor profesionale ale minerilor;».

12. La articolul 25 alineatul (4), litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

«i) cheltuielile de sponsorizare și/sau mecenat și cheltuielile privind bursele private, acordate potrivit legii; contribuabilii care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat, potrivit prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cei care acordă burse private, potrivit legii, scad sumele aferente din impozitul pe profit datorat la nivelul valorii minime dintre următoarele:

1. valoarea calculată prin aplicarea a 0,5% la cifra de afaceri; pentru situațiile în care reglementările contabile aplicabile nu definesc indicatorul cifra de afaceri, această limită se determină potrivit normelor;

2. valoarea reprezentând 20% din impozitul pe profit datorat.

În cazul sponsorizărilor efectuate către entități persoane juridice fără scop lucrativ, inclusiv unități de cult, sumele aferente acestora se scad din impozitul pe profit datorat, în limitele prevăzute de prezenta literă, doar dacă beneficiarul sponsorizării este înscris, la data încheierii contractului, în Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale, potrivit alin. (4¹).

Sumele care nu sunt scăzute din impozitul pe profit, potrivit prevederilor prezentei litere, se reportează în următorii 7 ani consecutivi. Recuperarea acestor sume se va efectua în ordinea înregistrării acestora, în aceleași condiții, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit.»

13. La articolul 25, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

«(4¹) Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale se organizează de A.N.A.F., astfel cum se stabilește prin ordin al președintelui A.N.A.F. Registrul este public și se afișează pe site-ul A.N.A.F. Înscrierea în Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale se realizează pe baza solicitării entității, dacă sunt îndeplinite cumulativ, la data depunerii cererii, următoarele condiții:

a) desfășoară activitate în domeniul pentru care a fost constituită, pe baza declarației pe propria răspundere;

b) și-a îndeplinit toate obligațiile fiscale declarative prevăzute de lege;

c) nu are obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, mai vechi de 90 de zile;

d) a depus situațiile financiare anuale, prevăzute de lege;

e) nu a fost declarată inactivă, potrivit art. 92 din Codul de procedură fiscală.»

14. La articolul 40², alineatele (1), (3), (4) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

«Art. 40². — (1) În sensul prezentului articol, diferența dintre costurile excedentare ale îndatorării, astfel cum sunt definite potrivit art. 40¹ pct. 2, și plafonul deductibil prevăzut la alin. (4) este dedusă limitat în perioada fiscală în care este suportată, până la nivelul a 30% din baza de calcul stabilită conform algoritmului prevăzut la alin. (2).

(3) În condițiile în care baza de calcul are o valoare negativă sau egală cu zero, diferența dintre costurile excedentare ale îndatorării și plafonul deductibil prevăzut la alin. (4) este nedeductibilă în perioada fiscală de referință și se reportează potrivit alin. (7).

(4) Contribuabilul are dreptul de a deduce, într-o perioadă fiscală, costurile excedentare ale îndatorării până la plafonul deductibil reprezentat de echivalentul în lei al sumei de 1.000.000 euro calculat la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru ultima zi a trimestrului/anului fiscal, după caz.

(7) Costurile excedentare ale îndatorării care nu pot fi deduse în perioada fiscală de calcul în conformitate cu alin. (1) se reportează, fără limită de timp, în anii fiscali următori în aceleași condiții de deducere, conform prezentului articol. Dreptul de reportare al contribuabililor care își încetează existența ca efect al unei operațiuni de fuziune sau divizare se transferă contribuabililor nou-înființați, respectiv celor care preiau patrimoniul societății absorbite sau divizate, după caz, proporțional cu activele transferate persoanelor juridice beneficiare, potrivit proiectului de fuziune/divizare. Dreptul de reportare al contribuabililor care nu își încetează existența ca efect al unei operațiuni de desprindere a unei părți din patrimoniul acestora, transferată ca întreg, se împarte între acești contribuabili și cei care preiau parțial patrimoniul societății cedente, după caz, proporțional cu activele transferate persoanelor juridice beneficiare, potrivit proiectului de divizare, respectiv cu cele menționate de persoana juridică cedentă.»

15. La articolul 40⁵, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(4) Prevederile alin. (3) nu se aplică în cazul în care societatea străină controlată își are rezidența fiscală sau este situată într-un stat membru/stat terț care este parte la Acordul privind SEE și desfășoară o activitate economică semnificativă, susținută de personal, echipamente, active și spații, astfel cum o demonstrează faptele și circumstanțele relevante.»

16. La articolul 41, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(7) Prin excepție de la prevederile alin. (8), contribuabilii prevăzuți la alin. (4) nou-înființați, înființați în cursul anului precedent sau care la sfârșitul anului fiscal precedent

înregistrează pierdere fiscală, respectiv nu au datorat impozit pe profit anual, precum și cei care în anul precedent au fost plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor efectuează plăți anticipate în contul impozitului pe profit la nivelul sumei rezultate din aplicarea cotei de impozit asupra profitului contabil al perioadei pentru care se efectuează plata anticipată, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează plata anticipată, pentru trimestrele I—III. Definitivarea și plata impozitului pe profit aferent anului fiscal respectiv se efectuează până la termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit prevăzut la art. 42. Nu intră sub incidența acestor prevederi contribuabilii care se dizolvă cu lichidare, pentru perioada cuprinsă între prima zi a anului fiscal următor celui în care a fost deschisă procedura lichidării și data închiderii procedurii de lichidare.»

2. La articolul I, după punctul 4 se introduce un nou punct, punctul 4¹, cu următorul cuprins:

„4¹. La articolul 53 alineatul (1), după litera e) se introduce o nouă literă, litera e¹), cu următorul cuprins:

«e¹) veniturile din ajustări pentru pierderi așteptate aferente activelor financiare constituite de persoanele juridice române care desfășoară activități în domeniul bancar, în domeniile asigurărilor și reasigurărilor, al pieței de capital, care au fost cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil sau au fost constituite în perioada în care persoana juridică română era supusă impozitului pe veniturile microîntreprinderilor.»

3. La articolul I punctul 5, la articolul 56, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) Microîntreprinderile care efectuează sponsorizări, potrivit prevederilor Legii nr. 32/1994, cu modificările și completările ulterioare, pentru susținerea entităților nonprofit și a unităților de cult, care la data încheierii contractului sunt înscrise în Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale potrivit art. 25 alin. (4)¹, scad sumele aferente din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor până la nivelul valorii reprezentând 20% din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor datorat pentru trimestrul în care au înregistrat cheltuielile respective.»

4. La articolul I punctul 5, la articolul 56, litera b) a alineatului (14) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) până la data de 25 inclusiv a lunii următoare primului trimestru pentru care datorează impozit pe profit, în situațiile prevăzute la art. 48 alin. (3)¹ și art. 52; microîntreprinderile care exercită opțiunea prevăzută la art. 48 alin. (3)¹ sau depășesc limita veniturilor, conform art. 52, în primul trimestru al anului fiscal, nu au obligația depunerii declarației informative privind beneficiarii sponsorizărilor;”

5. La articolul I punctul 7, la articolul 68¹, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit la alin. (3), pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, potrivit legii, în conformitate cu reglementările art. 123¹.”

6. La articolul I punctul 7, la articolul 68¹, alineatele (8)—(11) se abrogă.

7. La articolul I punctul 8, la articolul 72, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit la alin. (4), pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, potrivit legii, în conformitate cu reglementările art. 123¹.”

8. La articolul I punctul 8, la articolul 72, alineatele (9) și (10) se abrogă.

9. La articolul I, după punctul 8 se introduc două noi puncte, punctele 8¹ și 8², cu următorul cuprins:

„8¹. **La articolul 72, alineatele (11) și (12) se abrogă.**

8². **La articolul 78, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:**

«(6) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit la alin. (5), pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, potrivit legii, în conformitate cu reglementările art. 123¹.»

10. La articolul I punctul 9, la articolul 79, alineatele (1) și (4) se abrogă.

11. La articolul I, după punctul 9 se introduce un nou punct, punctul 9¹, cu următorul cuprins:

„9¹. **La articolul 79, alineatele (2), (3) și (5) se abrogă.**”

12. La articolul I punctul 10, la articolul 82, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, potrivit legii, în conformitate cu reglementările art. 123¹.”

13. La articolul I punctul 11, la articolul 82, alineatul (7) se abrogă.

14. La articolul I, după punctul 11 se introduce un nou punct, punctul 11¹, cu următorul cuprins:

„11¹. **La articolul 101, după alineatul (11) se introduce un nou alineat, alineatul (12), cu următorul cuprins:**

«(12) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit la alin. (11), pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, potrivit legii, în conformitate cu reglementările art. 123¹.»

15. La articolul I punctul 12, la articolul 102, alineatul (1) se abrogă.

16. La articolul I, după punctul 12 se introduce un nou punct, punctul 12¹, cu următorul cuprins:

„12¹. **La articolul 102, alineatele (2) și (3) se abrogă.**”

17. La articolul I, după punctul 16 se introduc șase noi puncte, punctele 16¹—16⁶, cu următorul cuprins:

„16¹. **La articolul 114 alineatul (2), după litera l) se introduce o nouă literă, litera m), cu următorul cuprins:**

«m) venituri din transferul de monedă virtuală.»

16². **La articolul 115, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 115. — (1) Impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă la momentul acordării veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului brut pentru veniturile prevăzute la art. 114, cu excepția veniturilor prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. l) și m).»

16³. **La articolul 116, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 116. — (1) Contribuabilii care realizează venituri din alte surse identificate ca fiind impozabile, altele decât cele prevăzute la art. 115 alin. (1), precum și cele prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. l) și m) au obligația de a depune declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.»

16⁴. **La articolul 116 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«a) venitului brut, în cazul veniturilor din alte surse pentru care contribuabilii au obligația depunerii declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, altele decât cele prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. l) și m);».

16⁵. La articolul 116 alineatul (2), după litera b) se introduce o nouă literă, litera c), cu următorul cuprins:

«c) câștigului din transferul de monedă virtuală în cazul veniturilor prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. m), determinat ca diferență pozitivă între prețul de vânzare și prețul de achiziție, inclusiv costurile directe aferente tranzacției. Câștigul sub nivelul a 200 lei/tranzacție nu se impozitează cu condiția ca totalul câștigurilor într-un an fiscal să nu depășească nivelul de 600 lei.»

16⁶. La articolul 116, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

«(3¹) În aplicarea prevederilor alin. (2) lit. c) se pot emite norme.»

18. La articolul I punctul 18, la articolul 123, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul datorat pe venitul net anual impozabil/câștigul net anual impozabil determinat potrivit prevederilor art. 118 și 119 pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților

de cult, precum și pentru acordarea de burse private, potrivit legii, în conformitate cu reglementările art. 123¹.

(4) Contribuabilii care au realizat venituri din activități independente/activități agricole, impuși pe bază de normă de venit și/sau din cedarea folosinței bunurilor, precum și venituri din drepturi de proprietate intelectuală, potrivit art. 72, care nu au obligația depunerii declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, și contribuabilii care au realizat venituri din drepturi de proprietate intelectuală, potrivit art. 72¹, pot dispune asupra destinației unei sume din impozitul datorat pe venitul anual, a unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii, în conformitate cu reglementările art. 123¹, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor, sub sancțiunea decăderii.»

19. La articolul I, după punctul 18 se introduc trei noi puncte, punctele 18¹—18³, cu următorul cuprins:

„18¹. **La articolul 123, alineatele (5) și (6) se abrogă.**

18². După articolul 123 se introduce un nou articol, articolul 123¹, cu următorul cuprins:

«Acordarea dreptului contribuabilului de a dispune asupra destinației unei sume din impozit

Art. 123¹. — (1) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit potrivit art. 68¹ alin. (7), art. 72 alin. (8), art. 78 alin. (6), art. 82 alin. (6), art. 101 alin. (12), art. 123 alin. (3) și (4) pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii.

(2) Entitățile nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii, precum și unitățile de cult beneficiază de sumele prevăzute la alin. (1) dacă la momentul plății acestora de către organul fiscal sau angajatorul/plătitorul de venit figurează în Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale prevăzute la art. 25 alin. (4¹).

(3) Pentru contribuabilii prevăzuți la art. 68¹ alin. (7), art. 72 alin. (8), art. 78 alin. (6), art. 82 alin. (6), art. 101 alin. (12) și art. 123 alin. (4), obligația calculării și plății sumei prevăzute la alin. (1) revine organului fiscal competent, pe baza cererii depuse de aceștia până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor, sub sancțiunea decăderii. Distribuția sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venitul datorat poate fi solicitată prin cerere pentru aceiași beneficiari pentru o perioadă de cel mult 2 ani și va putea fi reînnoită după expirarea perioadei respective.

(4) Pentru contribuabilii prevăzuți la art. 123 alin. (3), obligația calculării și plății sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venit revine organului fiscal competent, pe baza declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, depuse de aceștia până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor, sub sancțiunea decăderii.

(5) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (3) și (4) se stabilește prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(6) Prin excepție de la alin. (3) și (4), contribuabilii prevăzuți la art. 68¹ alin. (7), art. 72 alin. (8), art. 78 alin. (6) și art. 82 alin. (6), pentru care impozitul pe venitul realizat se reține la sursă, pot opta, cu acordul angajatorului/plătitorului de venit, printr-un înscris încheiat cu acesta, pentru calcularea, reținerea, declararea și plata sumei prevăzute la alin. (1) către beneficiari, până la termenul de plată a impozitului.

(7) Opțiunea de la alin. (6) rămâne valabilă pe perioada prevăzută în înscrisul încheiat între părți, începând cu veniturile realizate în luna exercitării opțiunii, dar nu mai mult de 2 ani fiscali consecutivi, pentru aceiași beneficiari prevăzuți la alin. (1) și poate fi reînnoită după expirarea perioadei respective. În acest interval contribuabilul poate renunța la opțiunea privind distribuția sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venit sau poate schimba beneficiarii pentru care a optat anterior.

(8) Contribuabilii care optează pentru distribuția prin reținerea la sursă a sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venit datorat pentru susținerea beneficiarilor prevăzuți la alin. (1) nu mai pot exercita aceeași opțiune pentru aceeași perioadă și sursă de venit.

(9) Angajatorul/Plătitorul de venit are obligația ca la momentul plății sumelor reprezentând până la 3,5% din impozitul datorat de persoanele fizice să verifice dacă entitatea nonprofit/unitatea de cult beneficiară figurează în Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale prevăzute la art. 25 alin. (4¹).

(10) În situația în care entitatea nonprofit/unitatea de cult nu figurează în Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale prevăzute la art. 25 alin. (4¹), angajatorul/plătitorul de venit are obligația să refuze efectuarea plății sumelor către aceasta.»

183. La articolul 130, după alineatul (6) se introduc patru noi alineate, alineatele (7)—(10), cu următorul cuprins:

«(7) Contribuabilii care obțin venituri din străinătate de aceeași natură cu cele obținute din România pentru care există dreptul de a dispune asupra destinației sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venitul datorat, prevăzute la art. 123¹ alin. (1), pot dispune și asupra destinației sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venitul realizat în străinătate, datorat în România, după deducerea creditului fiscal.

(8) Opțiunea se exercită pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii/unităților de cult, care figurează în Registrul entităților/unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii.

(9) Pentru contribuabilii prevăzuți la alin. (7), obligația calculării și plății sumei prevăzute reprezentând până la 3,5% din impozit pe venit datorat în România, după deducerea creditului fiscal, revine organului fiscal competent, pe baza declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, depuse de aceștia până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor, sub sancțiunea decăderii.

(10) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (9) se stabilește prin ordin al președintelui A.N.A.F.»

20. La articolul I, după punctul 28 se introduc două noi puncte, punctele 28¹ și 28², cu următorul cuprins:

„28¹. **La articolul 287, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«d) în cazul în care contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu se poate încasa ca urmare a intrării în faliment a beneficiarului sau ca urmare a punerii în aplicare a unui plan de reorganizare admis și confirmat printr-o sentință judecătorească, prin care creanța creditorului este modificată sau eliminată. Ajustarea este permisă începând cu data pronunțării hotărârii judecătorești de confirmare a planului de reorganizare, iar, în cazul falimentului beneficiarului, începând cu data sentinței sau, după caz, a încheierii, prin care s-a decis intrarea în faliment, conform legislației privind insolvența. Ajustarea se efectuează în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a pronunțat hotărârea judecătorească de confirmare a planului de reorganizare, respectiv a celui în care s-a decis, prin sentință sau, după caz, prin încheiere, intrarea în faliment. În cazul în care intrarea în faliment a avut loc anterior datei de 1 ianuarie 2019 și nu a fost pronunțată hotărârea judecătorească definitivă/definitivă și irevocabilă de închidere a procedurii prevăzute de legislația insolvenței până la această dată, ajustarea se efectuează în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie 2019. Ajustarea este permisă chiar dacă s-a ridicat rezerva verificării ulterioare, conform Codului de procedură fiscală. Prin efectuarea ajustării se redeschide rezerva verificării ulterioare pentru perioada fiscală în care a intervenit exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru operațiunea care face obiectul ajustării. În cazul în care, ulterior ajustării bazei de impozitare, sunt încasate sume aferente creanțelor respective, se anulează corespunzător ajustarea efectuată, corespunzător sumelor încasate, prin decontul perioadei fiscale în care acestea sunt încasate.»

28². La articolul 291 alineatul (3) litera c), punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

«3. livrarea de locuințe care au o suprafață utilă de maximum 120 m², exclusiv anexele gospodărești, a căror valoare, inclusiv a terenului pe care sunt construite, nu depășește suma de 450.000 lei, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, achiziționate de persoane fizice. Suprafața utilă a

locuinței este cea definită prin Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Anexele gospodărești sunt cele definite prin Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Cota redusă se aplică numai în cazul locuințelor care în momentul vânzării pot fi locuite ca atare.»

21. La articolul I, după punctul 29 se introduce un nou punct, punctul 29¹, cu următorul cuprins:

„29¹. **La articolul 348, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 348. — (1) Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat, expeditorul înregistrat și importatorul autorizat au obligația depunerii la autoritatea competentă a unei garanții, la nivelul stabilit conform prevederilor din normele metodologice, care să asigure plata accizelor ce pot deveni exigibile. Garanția poate fi constituită sub formă de:

a) consemnare de mijloace bănești la o unitate a Trezoreriei Statului;

b) scrisoare de garanție/poliță de asigurare de garanție emisă în condițiile legii de o instituție de credit/societate de asigurare înregistrată în Uniunea Europeană și Spațiul Economic European, autorizată să își desfășoare activitatea pe teritoriul României, în favoarea autorității fiscale teritoriale la care operatorul economic este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe.»

22. La articolul V, înaintea punctului 1 se introduc șase noi puncte, punctele 1⁻¹—1⁻⁶, cu următorul cuprins:

„1⁻¹. **La articolul 7, după alineatul (4) se introduc nouă noi alineate, alineatele (5)—(13), cu următorul cuprins:**

«(5) În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, procedurile de administrare se realizează în funcție de clasa/subclasa de risc fiscal în care sunt încadrați contribuabilii ca urmare a analizei de risc efectuate de organul fiscal.

(6) Contribuabilii se încadrează în 3 clase principale de risc, după cum urmează:

- a) contribuabili cu risc fiscal mic;
- b) contribuabili cu risc fiscal mediu;
- c) contribuabili cu risc fiscal ridicat.

(7) Criteriile generale în funcție de care se stabilește clasa/subclasa de risc fiscal sunt următoarele:

- a) criteriul cu privire la înregistrarea fiscală;
- b) criteriul cu privire la depunerea declarațiilor fiscale;
- c) criteriul cu privire la nivelul de declarare;
- d) criteriul cu privire la realizarea obligațiilor de plată către bugetul general consolidat și către alți creditori.

(8) Dezvoltarea claselor principale de risc în subclase de risc și dezvoltarea criteriilor generale în subcriterii, precum și procedurile de stabilire a subclaselor și subcriteriilor se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(9) Procedura de soluționare a contestațiilor nu se realizează în funcție de clasa/subclasa de risc.

(10) Analiza de risc se efectuează periodic, caz în care organul fiscal stabilește și clasa/subclasa de risc fiscal a contribuabilului, pe care o publică pe site-ul propriu.

(11) Contribuabilul nu poate face obiecții cu privire la modul de stabilire a riscului și a clasei/subclasei de risc fiscal în care a fost încadrat.

(12) Procedurile de administrare corespunzătoare fiecărei clase/subclase de risc fiscal se stabilesc prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(13) Ordinele prevăzute la alin. (8) și (12) se elaborează în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.»

1-2. La articolul 47, alineatul (16) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(16) În cazul actelor administrative fiscale emise de către organul fiscal central, mijloacele electronice de transmitere la distanță, procedura de comunicare a actelor administrative fiscale prin mijloace electronice de transmitere la distanță, precum și condițiile în care aceasta se realizează se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, cu avizul Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale. Actele administrative fiscale emise de organul fiscal central care se transmit obligatoriu prin asemenea mijloace se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.»

1-3. La articolul 47, după alineatul (16) se introduc două noi alineate, alineatele (16¹) și (16²), cu următorul cuprins:

«(16¹) În scopul comunicării actelor administrative prevăzute la alin. (16), organul fiscal central poate să înregistreze din oficiu contribuabilii/plătitorii în sistemul de comunicare electronică prin mijloace electronice de transmitere la distanță. Procedura de înregistrare din oficiu se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(16²) Comunicarea actelor administrative fiscale prevăzute la art. 46 alin. (6), pentru contribuabilii/plătitorii care au fost înregistrați din oficiu potrivit alin. (16¹) și nu au accesat sistemul de comunicare electronică în termen de 15 zile de la comunicarea datelor referitoare la înregistrare, se realizează doar prin publicitate potrivit alin. (5)—(7).»

1-4. La articolul 157 alineatul (2), după litera b) se introduce o nouă literă, litera b¹), cu următorul cuprins:

«b¹) obligațiile fiscale stabilite în acte administrative fiscale contestate potrivit legii, care sunt garantate potrivit art. 210—211 sau art. 235;».

1-5. La articolul 157, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(3) Nu se consideră că un contribuabil înregistrează obligații fiscale restante în situația în care suma obligațiilor fiscale datorate de contribuabil/plătitor este mai mică sau egală cu suma de rambursat/restituit pentru care există cerere în curs de soluționare și cu sumele certe, lichide și exigibile pe care contribuabilul le are de încasat de la autoritățile contractante. În cazul emiterii certificatului de atestare fiscală se face mențiune în acest sens.»

1-6. La articolul 162, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 162. — (1) Organele fiscale au obligația de a publica pe pagina de internet proprie lista debitorilor persoane juridice care înregistrează obligații fiscale restante, precum și cuantumul acestor obligații.»

23. La articolul V, după punctul 7 se introduc șapte noi puncte, punctele 8—14, cu următorul cuprins:

„8. La articolul 210, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

«a) suspendarea executării silită în condițiile art. 233 alin. (2¹) și (8);».

9. La articolul 230, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

«Art. 230. — (1) Executarea silită începe prin comunicarea somației. Dacă în termen de 15 zile de la comunicarea somației nu se stinge debitul sau nu se notifică organul fiscal cu privire la intenția de a demara procedura de mediere, se continuă măsurile de executare silită. Somația este însoțită de un exemplar al titlului executoriu emis de organul de executare silită.

(2) Somația cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 46, următoarele: numărul dosarului de executare, suma pentru care se începe executarea silită, termenul în care cel somat urmează să plătească suma prevăzută în titlul executoriu, indicarea consecințelor nerespectării acesteia, precum și posibilitatea de a intra într-o procedură de mediere.»

10. După articolul 230 se introduce un nou articol, articolul 230¹, cu următorul cuprins:

«Procedura de mediere

Art. 230¹. — (1) În vederea realizării procedurii de mediere debitorul notifică organul fiscal cu privire la intenția sa în termen de 15 zile de la primirea somației. La notificare se anexează documente și informații care să susțină situația sa economică și financiară.

(2) În termen de maximum 10 zile de la primirea notificării prevăzute la alin. (1), organul fiscal are obligația să organizeze întâlnirea cu contribuabilul în vederea procedurii de mediere.

(3) Procedura de mediere constă în:

a) clarificarea întinderii obligației fiscale înscrise în somație, dacă respectivul debitor are obiecții cu privire la aceasta;

b) analiza de către organul fiscal împreună cu debitorul a situației economice și financiare a debitorului în scopul identificării unor soluții optime de stingere a obligațiilor fiscale, inclusiv posibilitatea de a beneficia de înlesnirile la plată prevăzute de lege.

(4) Rezultatul medierii, precum și soluțiile optime de stingere a obligațiilor fiscale se consemnează într-un proces-verbal.

(5) În situația în care în termen de 15 zile de la finalizarea medierii nu se stinge debitul sau nu se solicită înlesnirea la plată, organul fiscal continuă măsurile de executare silită.

(6) Procedura de executare silită nu începe de la data la care debitorul notifică organului fiscal intenția de mediere.

(7) Pe parcursul procedurii de mediere organul fiscal poate dispune măsuri asigurătorii în condițiile art. 213.

(8) Procedura de mediere, precum și documentele pe care debitorul trebuie să le prezinte în vederea susținerii situației economice și financiare se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.»

11. La articolul 233, alineatul (2¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(2¹) Executarea silită se suspendă sau nu începe în oricare din următoarele situații:

a) pentru creanțele fiscale stabilite printr-o decizie de organul fiscal competent, dacă debitorul notifică organul fiscal, ulterior comunicării deciziei, cu privire la depunerea unei scrisori de garanție/polițe de asigurare de garanție potrivit art. 235. Executarea silită continuă sau începe dacă debitorul nu depune scrisoarea de garanție/polița de asigurare de garanție în termen de 45 de zile de la data comunicării deciziei prin care sunt stabilite creanțele fiscale;

b) pentru creanțele fiscale stabilite în acte administrative fiscale contestate potrivit legii și garantate potrivit art. 210—211. Executarea silită continuă sau începe după ce actele administrative fiscale au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare.»

12. La articolul 233, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(3) Pe perioada suspendării executării silite, actele de executare efectuate anterior, precum și orice alte măsuri de executare, inclusiv cele de indisponibilizare a bunurilor, veniturilor ori sumelor din conturile bancare, rămân în ființă, cu excepția situațiilor în care suspendarea executării silite a fost dispusă în condițiile art. 235. În acest caz, măsurile de executare aplicate se ridică prin decizie întocmită în cel mult două zile de la data intervenirii suspendării.»

13. La articolul 235, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(6) Pe toată perioada suspendării executării silite potrivit art. 233 alin. (2¹) și prezentului articol, pentru creanțele fiscale ce fac obiectul suspendării, organul fiscal nu emite și nu comunică decizii referitoare la obligațiile fiscale accesorii.»

14. La articolul 263, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 263. — (1) Creanțele fiscale administrate de organul fiscal central, cu excepția celor cu reținere la sursă și a accesoriilor aferente acestora, a drepturilor vamale și a altor creanțe transmise spre colectare organului fiscal central care nu se fac venit la bugetul de stat, precum și creanțele fiscale administrate de organul fiscal local pot fi stinse, la cererea debitorului, oricând, cu acordul creditorului fiscal, prin trecerea în proprietatea publică a statului sau, după caz, a unității administrativ-teritoriale a bunurilor imobile reprezentând construcție și teren aferent, precum și terenuri fără construcții, după caz, chiar dacă acestea sunt supuse executării silite de către organul fiscal competent, potrivit prezentului cod.»

Art. II. — Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 655 din 31 august 2015, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— La articolul 9, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Cererea de eliberare a certificatului de cazier fiscal, în cazul contribuabililor persoane fizice, se depune la orice organ fiscal competent în eliberarea certificatului de cazier fiscal, personal, de reprezentantul legal sau prin împuternicitul acestuia în baza actului de împuternicire conform prevederilor Codului de procedură fiscală, indiferent de domiciliul fiscal al contribuabilului.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

FLORIN IORDACHE

Art. III. — Legea nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 13 iulie 2018, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Prezenta lege reglementează modul de acordare, în beneficiul angajaților, a biletelor de valoare. Regimul fiscal al biletelor de valoare este prevăzut în Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.”

2. Articolul 9 se abrogă.

Art. IV. — Prevederile art. 123¹ se aplică și în situația în care contribuabilii și-au exprimat, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, opțiunea privind distribuirea din impozitul pe venit a unei sume reprezentând cota de 2% sau 3,5% din acesta, conform dispozițiilor art. 68¹ alin. (11), art. 72 alin. (11) și art. 79 alin. (5) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prin reînnoirea acesteia conform art. 123¹ alin. (2), în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, sub sancțiunea decăderii.

Art. V. — În termen de 60 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi se aprobă ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prevăzut la art. 25 alin. (4¹) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Art. VI. — Prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. I din prezenta lege intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu următoarele excepții:

a) art. I pct. 11, pct. 20, pct. 21, care se aplică începând cu 1 ianuarie 2019;

b) art. I pct. 12, care se aplică începând cu 1 aprilie 2019;

c) art. I pct. 14 și 15, care se aplică începând cu 1 ianuarie 2019, respectiv cu prima zi a anului fiscal modificat care începe ulterior datei de 1 ianuarie 2019;

d) art. I pct. 3, care se aplică începând cu 1 aprilie 2019;

e) art. I pct. 19 subpct. 18² se aplică începând cu 1 aprilie 2019;

f) art. I pct. 5, 7, pct. 9 subpct. 8², pct. 12, 14, referitoare la dreptul contribuabililor de a dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit potrivit art. 68¹ alin. (7), art. 72 alin. (8), art. 78 alin. (6), art. 82 alin. (6), art. 101 alin. (12), pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii, se aplică începând cu veniturile aferente lunii aprilie 2019;

g) art. I pct. 6, 8, pct. 9 subpct. 8¹, pct. 10, pct. 11 subpct. 9¹, pct. 13, 15, 16, pct. 19 subpct. 18¹ referitoare la art. 68¹ alin. (8)—(11), art. 72 alin. (9)—(12), art. 79, art. 82 alin. (7), art. 102, art. 123 alin. (5) și (6) se aplică începând cu 1 aprilie 2019.

h) art. I pct. 17, pct. 18, pct. 19 subpct. 18³ referitoare la dreptul contribuabililor de a dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit potrivit prevederilor art. 123 alin. (3) și (4) și art. 130 alin. (7)—(10) pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii, se aplică începând cu impozitul pe venit datorat pentru veniturile realizate în anul 2019.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2018 privind modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru aprobarea unor măsuri fiscal-bugetare

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2018 privind modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru aprobarea unor măsuri fiscal-bugetare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 10 ianuarie 2019.
Nr. 59.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului *Virtutea Maritimă* în grad de *Ofițer*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c) și ale art. 8 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Legii nr. 461/2002 privind Ordinul *Virtutea Maritimă* și Medalia *Virtutea Maritimă*, cu modificările ulterioare,

în semn de apreciere pentru importantele servicii militare aduse României în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, pentru vitejia și spiritul de sacrificiu de care a dat dovadă de-a lungul întregii sale cariere militare, precum și pentru exemplara sa conduită civică,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Virtutea Maritimă* în grad de *Ofițer* cu însemn de pace, pentru militari, domnului contraamiral în retragere Caragea C. Mircea, veteran de război.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

București, 16 ianuarie 2019.
Nr. 74.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind conferirea Ordinului *Virtutea Militară*
în grad de *Cavaler***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c) și ale art. 8 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Legii nr. 459/2002 privind Ordinul *Virtutea Militară* și Medalia *Virtutea Militară*, cu modificările ulterioare,

în semn de apreciere pentru importantele servicii militare aduse României în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, pentru ținuta morală de care a dat dovadă de-a lungul timpului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Cavaler* cu însemn pentru militari, de pace, domnului căpitan în retragere Dula Gh. Ioan, veteran de război.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

București, 16 ianuarie 2019.
Nr. 75.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A N r. 665 din 30 octombrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 alin. (1) raportat la art. 64 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală, precum și ale art. 338 din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 338 din Codul de procedură penală și ale art. 65 alin. (1) raportat la art. 64 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cristina Oana Ionescu în Dosarul nr. 226/204/2017 al Judecătorei Cămpina — Secția

penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.844D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În susținerea soluției solicitate, referitor la dispozițiile art. 65 alin. (1) și ale art. 64 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală, reține că acestea sunt criticate de către autoarea excepției din perspectiva necesității modificării lor, întrucât este nemulțumită de împrejurarea că art. 65 alin. (1) din Codul de procedură penală face trimitere doar la cazurile de incompatibilitate de la lit. a)—d), respectiv f) ale alin. (1) al art. 64 din același act normativ, în ceea ce-i privește pe procurori și pe organul de cercetare penală, iar nu și la cazul de incompatibilitate reglementat la lit. e) a alin. (1) al art. 64 din

Codul de procedură penală, care i-ar profita acesteia. Apreciază că obiecțiunile formulate de autoare nu sunt întemeiate, iar neconstituționalitatea nu poate fi dedusă dintr-o omisiune de reglementare. Totodată, în raport cu nemulțumirile autoarei excepției, reține că aceasta beneficiază de un caz de incompatibilitate de care poate face uz în ipoteza în care dorește recuzarea procurorului. Arată că nemulțumirea autoarei excepției este legată de faptul că procurorul de caz ar fi fost promovat procuror ierarhic superior, calitate în care ar fi soluționat și plângerea împotriva soluției de netrimitere în judecată. Apreciază că, dacă aceasta ar fi situația în dosarul în care prezenta excepție de neconstituționalitate a fost invocată, în cauză ar fi vorba, mai degrabă, despre o problemă de interpretare și aplicare a legii, iar nu despre o problemă de constituționalitate a textelor de lege criticate. Pe de altă parte, observă că textul de lege criticat face referire la cazul de incompatibilitate de la lit. f) a alin. (1) al art. 64 din Codul de procedură penală și care ar putea fi incident în situația autoarei excepției, în măsura în care cele susținute de aceasta ar fi reale, astfel încât, în ipoteza în care procurorul de caz, prin promovare, ar fi devenit procuror ierarhic superior, autoarea ar avea un caz de incompatibilitate de care să se folosească. Referitor la critica de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile art. 338 din Codul de procedură penală, față de criticile autoarei excepției, reține că egalitatea cetățenilor în fața legii nu presupune o egalitate între cetățeni și autoritățile publice. Totodată, arată că, dacă în cauză ar fi vorba despre o depășire a termenului de soluționare a plângerii, petenta — autoare a excepției — are posibilitatea formulării plângerii în fața judecătorului de cameră preliminară, întrucât legiuitorul a consacrat, în dispozițiile art. 340 din Codul de procedură penală, o astfel de posibilitate, dacă organul judiciar nu ar soluționa plângerea în termenul prevăzut de lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea de amânare a pronunțării din 28 martie 2017 și Încheierea nr. 192C din 18 aprilie 2017, pronunțate în Dosarul nr. 226/204/2017, **Judecătoria Câmpina — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 338 din Codul de procedură penală și ale art. 65 alin. (1) raportat la art. 64 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Cristina Oana Ionescu în procedura de soluționare a plângerii formulate în temeiul art. 340 din Codul de procedură penală.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autoarea susține, în ceea ce privește dispozițiile art. 65 alin. (1) raportat la art. 64 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală, că interdicția reglementată de art. 64 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală pentru judecători nu este aplicată și procurorului de caz devenit prim-procuror, creându-se o inegalitate în fața legii pentru justițiabili în raport cu actele și lucrările procurorului promovat ca prim-procuror, dar și o vădită ilegalitate, deoarece un procuror care a respins o plângere, întemeiată pe dispozițiile art. 336—340 din Codul de procedură penală, și care a fost, ulterior, promovat prim-procuror ar urma să-și soluționeze plângerea la propria dispoziție, parțialitatea acestuia fiind vădită în sensul respingerii plângerilor de orice natură ar fi ele.

6. Cât privește dispozițiile art. 338 din Codul de procedură penală, arată că, deși legiuitorul a prevăzut un termen imperativ în vederea soluționării plângerii formulate în temeiul art. 339 din Codul de procedură penală, nu s-a reglementat nicio sancțiune a decăderii din dreptul de a mai emite ordonanțe peste termenul menționat, creându-se, astfel, o falsă superioritate a parchetelor

în raport de justițiabili, deși legiuitorul avea la îndemână posibilitatea extinderii acestui termen. Consideră că se creează un dezechilibru în fața legii, prin inegalitatea de arme dintre justițiabil și procuror, atât timp cât justițiabilul este sancționat cu decăderea dacă nu formulează plângerea în termenul expres prevăzut de lege, iar procurorul nu este sancționat.

7. **Judecătoria Câmpina — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În acest sens, cât privește dispozițiile art. 338 din Codul de procedură penală, arată că norme procesual penale similare, respectiv art. 278¹ alin. 1 și alin. 2 din Codul de procedură penală din 1968, au mai fost supuse controlului de constituționalitate, în acest sens invocând Decizia Curții Constituționale nr. 901 din 16 septembrie 2008, în care s-a reținut, printre altele, că „eventualele abuzuri ale organelor de urmărire penală sau întârzierile în soluționarea plângerilor adresate acestora, la care fac referire autorii excepției și care constituie, în realitate, cauza nemulțumirii acestora, nu pot constitui motive de neconstituționalitate a textelor de lege criticate și, prin urmare, nu pot fi cenzurate de instanța de contencios constituțional.” În același sens invocă și Decizia nr. 1.392 din 26 octombrie 2010, în care Curtea a statuat că „faptul că prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea în termenul prevăzut în art. 277 nu este un neajuns al textului criticat, întrucât prin această reglementare legiuitorul a urmărit să dea eficiență dreptului de acces liber la justiție, sens în care partea, neprimind vreun răspuns în termenul prevăzut de lege, se poate adresa judecătorului cu plângere împotriva soluției de netrimitere. În plus, nu poate fi primită teza potrivit căreia justițiabilul nu poate cunoaște momentul din care începe să curgă termenul de decădere instituit de art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, întrucât tocmai în alineatul 2 a statuat univoc acest lucru. În sfârșit, prin reglementarea contestată s-a urmărit, printre altele, să nu se tergiverseze în mod nejustificat soluționarea unei cauze penale, așa încât o eventuală nerespectare a dispozițiilor legale potrivit cărora procurorul este obligat să rezolve plângerea în termen de 20 de zile de la primire să nu se transforme într-o sancțiune pentru justițiabil, care, într-o atare situație, este obligat să aștepte *sine die* o comunicare din partea celui obligat să rezolve plângerea sa.” Reține că instanța de control constituțional s-a pronunțat constant în sensul celor statuate anterior, prin deciziile nr. 599 din 5 mai 2011, nr. 838 din 23 iunie 2011, nr. 929 din 7 iulie 2011, nr. 1.136 din 13 septembrie 2011, nr. 1.326 din 11 octombrie 2011 și nr. 571 din 29 mai 2012, și apreciază că argumentele expuse anterior își păstrează valabilitatea și în urma modificărilor legislative operate prin intrarea în vigoare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală.

8. În ceea ce privește dispozițiile art. 65 alin. (1) raportat la art. 64 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală arată că incompatibilitatea judecătorului reglementată prin dispozițiile criticate a fost instituită de legiuitor pentru a se garanta imparțialitatea funcțională a acestuia, prin evitarea cumulului de funcții judiciare, aspect care nu se regăsește în situația promovării procurorului în funcția de prim-procuror. Reține că, în cauză, prim-procurorul s-a pronunțat asupra plângerii formulate de petentă împotriva ordonanței de clasare a procurorului de caz, și nu asupra ordonanțelor pe care procurorul, devenit ulterior prim-procuror, le-a emis în cauză.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

10. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens reține că art. 64 din Codul de procedură penală reglementează cazurile de incompatibilitate aplicabile judecătorilor, stabilind în alin. (1) lit. f) că este incompatibil judecătorul cu privire la care există o suspiciune rezonabilă de afectare a imparțialității sale. Întrucât prevederile art. 65 alin. (1) din Codul de procedură penală trimit inclusiv la cele ale art. 64 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, din coroborarea lor rezultă că, în cazul vizat de autoarea excepției — procuror care prin promovare ajunge să soluționeze plângerea îndreptată împotriva propriei ordonanțe de clasare, procurorul respectiv poate fi recuzat. Apreciază că, în aceste condiții, nu se poate susține că reglementarea criticată aduce atingere dreptului la un proces echitabil.

11. Cât privește dispozițiile art. 338 din Codul de procedură penală, reține că acestea nu stabilesc o sancțiune procedurală pentru depășirea de către procurorul ierarhic superior a termenului de soluționare a plângerii, această opțiune a legiuitorului însă neputând fi calificată drept discriminatorie. Face referire la jurisprudența instanței de control constituțional referitoare la art. 16 din Constituție, respectiv Decizia nr. 454 din 20 septembrie 2005, potrivit căreia „principiul egalității prevăzut de Constituție pentru cetățeni nu poate ca, prin extensie, să primească semnificația unei egalități între cetățeni și autoritățile publice”, iar „cetățenii se bucură de drepturile prevăzute în Constituție și în legi, fiind egali în fața acestora și a autorităților publice, în timp ce autoritățile publice exercită atribuțiile ce le sunt stabilite de lege, potrivit competenței lor, în realizarea funcțiilor pentru care sunt create”. Pe de altă parte, reține că sancțiunea decăderii nu poate opera în acest caz, întrucât, soluționând prin ordonanță plângerea ce i-a fost adresată, procurorul ierarhic superior nu exercită un drept, ci o atribuție legală. Or, decăderea intervine numai atunci când subiectul procesual nu își exercită dreptul în termenul imperativ stabilit de lege. Arată, de asemenea, că întârzierea în soluționarea plângerii poate atrage, în condițiile art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004, răspunderea disciplinară a procurorului de caz. Totodată, menționează că nesoluționarea de către procurorul ierarhic superior a plângerii împotriva soluției de clasare nu îl împiedică pe cel vătămat de soluție să o conteste la judecătorul de cameră preliminară. În acest sens, art. 340 alin. (2) din Codul de procedură penală prevede că, „Dacă plângerea nu a fost rezolvată în termenul prevăzut de art. 338, dreptul de a face plângere poate fi exercitat oricând după împlinirea termenului de 20 de zile în care trebuia soluționată plângerea, dar nu mai târziu de 20 de zile de la data comunicării modului de rezolvare.”

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Guvernului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 65 alin. (1) raportat la art. 64 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală, precum și ale art. 338 din Codul de procedură penală. Textele criticate au următorul conținut:

— Art. 64 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală: „*Judecătorul este incompatibil dacă: [...] e) a efectuat, în cauză, acte de urmărire penală sau a participat, în calitate de procuror, la orice procedură desfășurată în fața unui judecător sau a unei instanțe de judecată;*”

— Art. 65 alin. (1) din Codul de procedură penală: „*Dispozițiile art. 64 alin. (1) lit. a)–d) și f) se aplică procurorului și organului de cercetare penală.*”;

— Art. 338 din Codul de procedură penală: „*Procurorul este obligat să rezolve plângerea în termen de cel mult 20 de zile de la primire și să comunice de îndată persoanei care a făcut plângerea un exemplar al ordonanței.*”

15. În susținerea neconstituționalității normelor procesuale penale criticate, autoarea excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, în ceea ce privește dispozițiile art. 64 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală, că, potrivit acestora, judecătorul este incompatibil dacă a efectuat, în cauză, acte de urmărire penală sau a participat, în calitate de procuror, la orice procedură desfășurată în fața unui judecător sau a unei instanțe de judecată. Normele procesuale penale precitate garantează imparțialitatea funcțională a judecătorului, prin evitarea cumulului de funcții judiciare, instituie o prezumție legală de incompatibilitate ce derivă din demersul obiectiv de apreciere a incompatibilității, privesc legăturile ierarhice sau de altă natură dintre judecător și alți actori implicați în procedură și statuează, la nivelul legislației naționale, „inadmisibilitatea rolului dual al judecătorului” consacrată jurisprudențial de instanța de la Strasbourg (în acest sens, Hotărârea din 15 iulie 2005, pronunțată în Cauza *Mežnarić împotriva Croației*, paragraful 36, și Hotărârea din 21 decembrie 2000, pronunțată în Cauza *Wettstein împotriva Elveției*, paragrafele 42 și 47).

17. Cu privire la imparțialitatea judecătorului, ca o garanție a dreptului la un proces echitabil, instanța de control constituțional a reținut în jurisprudența sa — respectiv Decizia nr. 333 din 12 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 17 iulie 2014, și Decizia nr. 625 din 26 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din 7 februarie 2017 — că aceasta poate fi apreciată atât subiectiv, cât și printr-un demers obiectiv, acesta din urmă având scopul de a determina dacă judecătorul a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în privința sa (Hotărârea din 1 octombrie 1982, pronunțată în Cauza *Piersack împotriva Belgiei*, paragraful 30). De asemenea, Curtea a reținut că aprecierea obiectivă a imparțialității constă în a analiza dacă, independent de conduita personală a judecătorului, anumite împrejurări care pot fi verificate dau naștere unor suspiciuni de lipsă de imparțialitate (Hotărârea din 24 mai 1989, pronunțată în Cauza *Hauschildt împotriva Danemarcei*, paragraful 47). Valorificarea acestor principii în dreptul procesual penal român se realizează prin reglementarea, în cuprinsul dispozițiilor art. 64 din Codul de procedură penală, a cazurilor de incompatibilitate ale judecătorului. De asemenea, Curtea observă că, potrivit art. 65 din Codul de procedură penală, legiuitorul român a apreciat necesară extinderea incidenței cazurilor de incompatibilitate a judecătorului și cu privire la persoanele care determină constituirea instanței, o parte dintre dispozițiile vizând incompatibilitatea acestuia aplicându-se, în mod corespunzător, și procurorului, magistratului-asistent și grefierului.

18. Având în vedere cele arătate, Curtea nu poate reține că art. 65 alin. (1) raportat la art. 64 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură este lovit de un viciu de neconstituționalitate, cazul de incompatibilitate invocat de autoarea excepției garantând, astfel cum s-a arătat, imparțialitatea funcțională a judecătorului, prin evitarea cumulului de funcții judiciare, ipoteză neaplicabilă în situația promovării procurorului în funcția de prim-procuror. În schimb, Curtea constată că situația vizată de autoare își poate avea sediul materiei în dispozițiile art. 64 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, care reglementează un caz de incompatibilitate cu o sferă largă de incidență, de natură să acopere „aparența de incompatibilitate” (lipsa aparenței de

imparțialitate), consacrată jurisprudențial de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

19. De altfel, în motivarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 alin. (1) raportat la art. 64 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală, autoarea invocă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1), apreciind că „se creează o inegalitate în fața legii pentru justițiabili în raport de actele și lucrările procurorului promovat ca prim-procuror”. Față de aceste susțineri, Curtea reține că, în mod constant, a statuat că principiul egalității prevăzut de Constituție pentru cetățeni nu poate, prin extensie, să primească semnificația unei egalități între cetățeni și autoritățile publice. Așa cum rezultă din dispozițiile constituționale ale art. 16, cetățenii se bucură de drepturile prevăzute în Constituție și în legi, fiind egali în fața acestora și a autorităților publice, în timp ce autoritățile publice exercită atribuțiile ce le sunt stabilite de lege, potrivit competenței lor, în realizarea funcțiilor pentru care sunt create, în mod imparțial.

20. În ceea ce privește prevederile art. 338 din Codul de procedură penală, potrivit cărora procurorul este obligat să rezolve plângerea împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală în termen de cel mult 20 de zile de la primire și să comunice de îndată persoanei care a făcut plângerea un exemplar al ordonanței, Curtea observă că dispoziții similare se regăseau și în art. 277 din Codul de procedură penală din 1968.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile art. 277 din Codul de procedură penală din 1968, în raport cu critici identice celor formulate în prezenta cauză, Curtea a respins-o ca neîntemeiată, statuând, pe de o parte, în considerentele deciziilor nr. 119 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 261 din 13 aprilie 2011, și nr. 1.581 din 13 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 20 decembrie 2011, că „dispozițiile de lege criticate reprezintă o concretizare a normelor constituționale ce consacră liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil, fiind instituite tocmai în vederea respectării exigenței termenului rezonabil, impusă de art. 21 alin. (3) din Constituție, iar pe de altă parte, că acestea se aplică fără privilegii ori discriminări tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei legale criticate, în concordanță cu prevederile constituționale ale art. 16. (...) Eventualele abuzuri ale organelor de urmărire penală sau întârzierile în soluționarea plângerilor adresate acestora, la care face referire în motivare autorul excepției și care constituie, în realitate, cauza nemulțumirii acestuia, nu constituie motive de neconstituționalitate a textelor de lege criticate și, prin urmare, nu pot fi cenzurate de instanța de contencios constituțional.” Totodată, examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 și alin. 2 din

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cristina Oana Ionescu în Dosarul nr. 226/204/2017 al Judecătoriei Câmpina — Secția penală și constată că dispozițiile art. 65 alin. (1) raportat la art. 64 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală, precum și ale art. 338 din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Câmpina — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 30 octombrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

Codul de procedură penală din 1968, instanța de control constituțional a pronunțat Decizia nr. 1.392 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 13 decembrie 2010, în care a statuat că „faptul că prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea în termenul prevăzut în art. 277 nu este un neajuns al textului criticat, întrucât prin această reglementare legiuitorul a urmărit să dea eficiență dreptului de acces liber la justiție, sens în care partea, neprimind vreun răspuns în termenul prevăzut de lege, se poate adresa judecătorului cu plângere împotriva soluției de netrimere. [...] În sfârșit, prin reglementarea contestată s-a urmărit, printre altele, să nu se tergiverseze în mod nejustificat soluționarea unei cauze penale, așa încât o eventuală nerespectare a dispozițiilor legale potrivit cărora procurorul este obligat să rezolve plângerea în termen de 20 de zile de la primire să nu se transforme într-o sancțiune pentru justițiabil, care, într-o atare situație, este obligat să aștepte *sine die* o comunicare din partea celui obligat să rezolve plângerea sa.”

22. Considerentele deciziilor precitate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

23. Totodată, Curtea reține că soluționarea de către procuror a plângerii împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală constituie un exercițiu al supravegherii de către acesta a activității de urmărire penală, în acord cu art. 300 din Codul de procedură penală, iar termenul de 20 de zile, reglementat de art. 338 din Codul de procedură penală, în care procurorul sesizat în temeiul art. 336 din același act normativ trebuie să soluționeze plângerea, este un termen de recomandare. De altfel, Curtea observă că dispozițiile art. 338 din Codul de procedură penală trebuie interpretate prin raportare la prevederile art. 340 alin. (2) din Codul de procedură penală, potrivit cărora „*Dacă plângerea nu a fost rezolvată în termenul prevăzut la art. 338, dreptul de a face plângere poate fi exercitat oricând după împlinirea termenului de 20 de zile în care trebuia soluționată plângerea, dar nu mai târziu de 20 de zile de la data comunicării modului de rezolvare*”. Cu alte cuvinte, pentru a putea fi formulată o plângere la judecătorul de cameră preliminară, în temeiul art. 340 din Codul de procedură penală, nu este necesară o soluție dată de procuror cu privire la plângerea formulată în temeiul art. 336 și următoarele din Codul de procedură penală, ci este suficientă numai existența acestei plângeri, petentul putând sesiza judecătorul de cameră preliminară, în baza art. 340 alin. (2) din Codul de procedură penală, și în lipsa unei soluții a procurorului.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind aprobarea sistemelor de sancțiuni pentru măsura 14 — Bunăstarea animalelor — pachet a) — porcine și pachet b) — păsări din Programul Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020 pentru cererile de plată depuse începând cu anul 2018

În conformitate cu Referatul de aprobare nr. 30.299 din 21.11.2018 al Agenției pentru Finanțarea Investițiilor Rurale (AFIR), în baza prevederilor:

— Programului Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020 (PNDR 2014—2020), aprobat prin Decizia de punere în aplicare a Comisiei Europene nr. C(2015)3.508 din 26 mai 2015, cu modificările ulterioare;

— Regulamentului (UE) nr. 1.305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului CE nr. 1.698/2005 al Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2.799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1.290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului delegat (UE) nr. 640/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control și condițiile pentru refuzarea sau retragerea plăților și pentru sancțiunile administrative aplicabile în cazul plăților directe, al sprijinului pentru dezvoltare rurală și al ecocondiționalității, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 808/2014 al Comisiei din 17 iulie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR);

— Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 al Comisiei din 17 iulie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control, măsurile de dezvoltare rurală și ecocondiționalitatea;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2014 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, prin reorganizarea Agenției de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit, aprobată prin Legea nr. 43/2015, cu modificările ulterioare;

— Legii nr. 1/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 243/2006 privind stabilirea măsurilor finanțate din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală, care vor fi implementate de către Agenția de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit și, respectiv, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 104/2015, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene nerambursabile aferente politicii agricole comune, politicii comune de pescuit și politicii maritime integrate la nivelul Uniunii Europene, precum și a fondurilor alocate de la bugetul de stat pentru perioada de programare 2014—2020 și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul garantării, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 56/2016, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 66/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a mecanismului de compensare de către Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură a debitelor și creanțelor beneficiarilor Fondului european de garantare agricolă și ai Fondului european agricol de dezvoltare rurală, precum și ai fondurilor de la bugetul de stat, cu modificările ulterioare;

— Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 352/636/54/2015 pentru aprobarea normelor privind ecocondiționalitatea în cadrul schemelor și măsurilor de sprijin pentru fermieri în România, cu modificările ulterioare;

— Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.415/2018*) pentru aprobarea Instrucțiunilor nr. 23/1/01.10.2018 și 24/1/01/01.10.2018, respectiv pentru modificarea anexelor nr. 1 și 2 ale Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.040/2018 pentru aprobarea Ghidurilor solicitantului pentru Măsura 14 — „Bunăstarea animalelor” din cadrul PNDR 2014—2020 — pachetul a) plăți în favoarea bunăstării porcinelor și pachetul b) plăți în favoarea bunăstării păsărilor, precum și pentru stabilirea metodologiei de calcul pentru efectivele afectate de o epizootie în cazul Măsurii 215 — „Plăți privind bunăstarea animalelor” din cadrul PNDR 2007—2013;

— art. 1 din Acordul de delegare pentru implementarea Măsurii 14 „Bunăstarea animalelor” din Programul Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020 (PNDR 2014—2020) nr. P135(AFIR)/A188(APIA)/26274(ANSVSA), încheiat la data de 8.05.2018 între Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură și Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor;

*) Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.415/2018 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

— art. 31 din Hotărârea Guvernului nr. 226/2015 privind stabilirea cadrului general de implementare a măsurilor programului național de dezvoltare rurală cofinanțate din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală și de la bugetul de stat, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (5) și (6) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă sistemele de sancțiuni pentru măsura 14 — Bunăstarea animalelor — pachet a) — porcine și pachet b) — păsări din Programul Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020 pentru cererile de plată depuse începând cu anul 2018, după cum urmează:

a) sistemul de sancțiuni pentru măsura 14 „Bunăstarea animalelor” — pachetul a) „Plăți în favoarea bunăstării porcinelor”, prevăzut în anexa nr. 1 la prezentul ordin;

b) sistemul de sancțiuni pentru măsura 14 „Bunăstarea animalelor” — pachetul b) „Plăți în favoarea bunăstării păsărilor”, prevăzut în anexa nr. 2 la prezentul ordin.

Art. 2. — Anexele nr. 1 și 2**) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Petre Daea

București, 12 decembrie 2018.
Nr. 1.502.

**) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 bis care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind stabilirea procedurii de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și din instituțiile subordonate acestuia, devenite executorii în perioada 1 ianuarie 2019—31 decembrie 2021

În conformitate cu prevederile art. 39 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene,

în temeiul dispozițiilor art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Prezentul ordin stabilește procedura de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect:

a) acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din instituțiile publice din subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, pentru care ministrul agriculturii și dezvoltării rurale are calitatea de ordonator principal de credite, devenite executorii în perioada 1 ianuarie 2019—31 decembrie 2021;

b) acordarea de daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eşalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din instituțiile publice din subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, pentru care ministrul agriculturii și dezvoltării rurale are calitatea de ordonator principal de

credite, devenite executorii în perioada 1 ianuarie 2019—31 decembrie 2021.

Art. 2. — (1) Plata sumelor datorate în temeiul titlurilor executorii, prevăzute la art. 1, se realizează eşalonat, în 5 tranșe, potrivit prevederilor art. 39 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene.

(2) Sumele prevăzute la art. 1 lit. a) vor fi achitate de ordonatorii de credite conform eşalonării prevăzute la alin. (1), actualizate, fiecare în parte, cu indicele prețurilor de consum stabilit de Institutul Național de Statistică.

(3) Termenul privind eşalonarea anuală la plată prevăzut la alin. (1) se calculează de la data la care hotărârea judecătorească prevăzută la art. 39 alin. (1) din Ordonanța de

urgentă a Guvernului nr. 114/2018 devine executorie, iar plata fiecărei tranșe din valoarea titlului executoriu se realizează într-un an bugetar.

(4) Actualizarea cu indicele prețurilor de consum stabilit de Institutul Național de Statistică a sumelor reprezentând drepturile de natură salarială datorate în temeiul titlului executoriu se determină după următoarea formulă de calcul:

$$A = (\text{suma de actualizat} \times \text{IPC}) / 100,$$

unde:

— *A* — suma totală necesară a fi achitată, ca urmare a actualizării;

— *suma de actualizat* — suma corespunzătoare unei tranșe, prin aplicarea procentului corespunzător anului în care se va efectua plata la valoarea titlului executoriu;

— *IPC* — indicele prețurilor de consum, astfel cum a fost stabilit de Institutul Național de Statistică, valabil la data la care se efectuează plata sumei, comparativ cu luna în care această sumă trebuia plătită.

(5) La sumele actualizate în condițiile alin. (2) se acordă dobânda legală remuneratorie, calculată de la data la care hotărârea judecătorească a rămas executorie.

Art. 3. — (1) Structurile financiar-contabile constituite la nivelul ordonatorilor secundari și terțieri de credite din subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale vor transmite datele aferente plății tranșei stabilite la art. 39 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, pe alineatele clasificăției economice, ordonatorilor de credite care le asigură finanțarea.

(2) Structurile financiar-contabile constituite la nivelul ordonatorilor secundari de credite vor centraliza datele primite de la ordonatorii terțieri de credite, precum și pe cele reprezentând necesarul propriu și le vor transmite Direcției management resurse umane, în ceea ce privește drepturile stabilite la art. 1 lit. a), și Direcției generale buget finanțe și fonduri europene din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, în ceea ce privește drepturile prevăzute la art. 1 lit. b).

(3) Direcția generală buget finanțe și fonduri europene și Direcția management resurse umane din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale vor centraliza datele primite de la ordonatorii secundari și terțieri de credite și vor analiza încadrarea în prevederile bugetare aprobate, propunând, după caz, Ministerului Finanțelor Publice modificările corespunzătoare pentru bugetul pe anul în curs și pentru proiectul de buget pe anii următori.

(4) Direcția management resurse umane și Direcția generală buget finanțe și fonduri europene din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, în baza datelor și documentelor justificative primite de la ordonatorii secundari și terțieri de credite ce atestă obligații certe și exigibile la plată, vor întocmi cererile de deschidere a creditelor bugetare, pe care le vor înainta spre aprobare Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 4. — În vederea alocării fondurilor publice necesare aplicării prevederilor art. 39 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, ordonatorii secundari și terțieri de credite vor transmite datele prevăzute la art. 3 alin. (1) lunar, până la data de 15 a lunii următoare celei în care au luat cunoștință de existența titlurilor executorii.

Art. 5. — (1) Plata sumelor datorate în temeiul titlurilor executorii prevăzute la art. 1 se efectuează de instituția angajatoare, pe bază de state nominale, altele decât cele pentru plata drepturilor salariale lunare.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1) vor fi plătite în conturile indicate de beneficiari.

Art. 6. — Ordonatorii secundari și terțieri de credite din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale au obligația de a angaja și de a utiliza creditele bugetare necesare aplicării prezentului ordin numai în limita prevederilor și destinațiilor aprobate, cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Petre Daea

București, 15 ianuarie 2019.

Nr. 50.

★

RECTIFICĂRI

În cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.116 din 29 decembrie 2018, se face următoarea rectificare:

— la art. 66 pct. 10 [cu referire la art. 138¹ alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal], în loc de: „... prevăzută la art. 138 lit. a) cu 3,75 puncte procentuale.” se va citi: „... prevăzută la art. 138 lit. a) se reduce cu 3,75 puncte procentuale.”

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

